

Arrest

nr. 218 502 van 19 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEBRUYNE
Kattestraat 83
8520 KUURNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEBRUYNE en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 6 december 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 7 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 september 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 september 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/12/2015

U werd op 24 mei 2017 gehoord van 14 uur tot 16.45 uur op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Debruyne en uw voogd L.H., waren gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Miakhan in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U bent zeventien jaar oud. Tevens behoort u tot de Pashtoun-etnie.

Uw vader ging in 2008 of 2009 naar het Verenigd Koninkrijk nadat hij ruzie had gehad met een groepering, u weet niet precies welke. Hij werd echter vanuit het Verenigd Koninkrijk teruggestuurd naar Afghanistan. Hij kwam terug naar jullie dorp met wat geld op zak. De taliban kwam bij uw vader langs om zijn geld op te eisen. Uw vader weigerde dit echter af te geven. Hij kocht een tractor met het geld dat hij had. Daarna kwam de taliban eisen dat uw vader de helft van zijn winst aan hen moest afstaan. Opnieuw weigerde uw vader dit te doen. Een tijdje later is uw vader op een dag niet meer naar huis gekomen. U en uw familie vermoeden dat hij gedood werd. Hierdoor werd besloten u het land uit te sturen. U verliet Afghanistan vermoedelijk in oktober 2015 en kwam aan in België op 6 december 2015. U vroeg asiel aan op 7 december 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag dient u volgende documenten in: de taskara's van uzelf en uw vader, een kopie van de repatriëringspapieren van uw vader, een kopie van het aankoopbewijs van de tractor die uw vader kocht.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2, 11, 19), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw dorp Miakhan en de omgeving ervan niet weten te overtuigen.

U wordt vooreerst gevraagd om de dossierbehandelaar rond te leiden in uw dorp. U antwoordt hierop: 'er is niets speciaals om te zien, misschien de rivier waar veel mensen in de late namiddag verzamelen. Maar voor de rest is er niets te zien.' (CGVS gehoorverslag, p. 6).

Aangezien u niet kunt antwoorden op een dergelijke open vraag wordt besloten om u wat meer gerichte vragen te stellen. Op de vraag of er plaatsen zijn waar mensen in het dorp samenkomen vermeldt u enkel het cricketveld (CGVS, p. 6). Er wordt u gevraagd om te vertellen over moskeeën, theehuizen, markten, winkels, alles wat zich in uw dorp bevindt dat geen gewoon huis is waar mensen wonen. U antwoordt hierop dat mensen van buiten het dorp groenten brengen om te verkopen en dat er een snoepwinkel is naast de moskee. Op de vraag wat u verder nog kunt vertellen antwoordt u: 'wat nog?' (CGVS, p. 6). Gevraagd waar mensen hun water gaan halen vertelt u opeens nog over twee waterpompen in uw buurt. Aangezien er blijkbaar toch nog speciale dingen zijn in uw dorp, zoals die waterpompen, wordt u gevraagd of er nog zo'n dingen zijn. U antwoordt hierop ontkennend en stelt dat er enkel stof en zand is (CGVS, p. 7). U kunt niet zeggen waar mensen in uw dorp boodschappen gingen doen. U zegt wel dat er groentehandelaars waren die naar het dorp kwamen om groenten te verkopen (CGVS, p. 8). Wanneer gevraagd wordt hoe mensen dan aan producten geraakten die niet van de landbouvvelden kwamen, vraagt u eerst wat de dossierbehandelaar bedoelt. Nadat u het voorbeeld wordt gegeven van kledij blijkt opeens dat er ook stoffenhandelaars naar het dorp kwamen, hoewel u daarover nog niets gezegd had (CGVS, p. 8). Gevraagd waar mensen hun vlees gingen halen zegt u dat u dit niet weet maar dat uw familie hun eigen dieren slachtte (CGVS, p. 8). U verklaart niet te weten of mensen in uw dorp ooit naar het districtscentrum of naar Jalalabad gingen (CGVS, p. 13). Gevraagd of er dan niemand in het dorp ooit naar andere dorpen ging om zaken aan te kopen antwoordt u: 'Misschien maar ik zat de hele dag thuis' (CGVS, p. 9). Dit is echter geen argument dat kan verklaren waarom u niet weet of mensen in uw dorpen naar andere plaatsen gingen om voorraden in te slaan, gelet op het gebrek aan winkels in uw eigen dorp. Bovendien had u reeds verklaard dat u wel degelijk vaak het huis verliet, ofwel naar de waterpomp, naar de moskee of spelen met uw vrienden. Hiermee geconfronteerd antwoordt u: 'Ik had er niets mee te maken, wat andere mensen doen, ze weten het zelf. Zaken die we zelf nodig hadden, zoals groenten enzo, ik heb gezegd dat daarvoor mensen kwamen om die te kopen' (CGVS, p. 9).

Later in het gehoor wordt nogmaals teruggekomen op uw dorp en hoe het was daar te leven. Er wordt u gezegd dat u daar zestien jaar onafgebroken hebt gewoond zonder uw dorp te verlaten dus dat u een grondige kennis zou moeten hebben van uw dorp. Er wordt u bijgevolg gevraagd om te vertellen over het dorp, wie waar woonde, bekende mensen in het dorp, dingen die gebeurd zijn enzovoort. U vertelt dat er vier a vijf jaar geleden overstromingen zijn geweest in uw dorp en dat er een tank van Amerikanen werd opgeblazen in een kanaal enkele dorpen verder (CGVS, p. 10). Gevraagd om dieper in te gaan over uw eigen dorp antwoordt u: 'in ons eigen dorp is niets gebeurd' (CGVS, p. 10). Aangezien u mogelijk de vraag verkeerd hebt begrepen wordt u uitgelegd dat de vraag niet exclusief ging over incidenten in uw dorp. De vraag ging over het dagelijks leven in uw dorp waar u altijd hebt gewoond. Er wordt u gevraagd om te vertellen over bekende mensen in het dorp, waar ze woonden, mensen die u kende, dorpszaken enzovoort. U antwoordt dat de dorpsoudsten R., Q.H. en Mullah S.K. heetten, en dat uw vader zelfstandig was. Gevraagd om verder te vertellen antwoordt u: 'Dat is alles' (CGVS, p. 10). Gevraagd of u zeker bent dat er niets meer is dat u me kunt vertellen over het dorp of de mensen die daar wonen antwoordt u ontkennend. Vervolgens wordt u gevraagd of te vertellen over dingen die u hebt meegemaakt in het dorp, plezierige herinneringen met uw vrienden bijvoorbeeld. U antwoordt: 'die drie vrienden waren mijn goede vrienden, in de buurt trok ik meestal met hen op. Soms gingen we cricket spelen ofzo. Dat is alles.' (CGVS, p. 10). Over waar u naartoe ging met uw vrienden zegt u dat zij naar uw huis kwamen of dat jullie cricket gingen spelen op het veld. Dit zijn de enige plaatsen waar jullie ooit naartoe gingen (CGVS, p. 10). Over wat u allemaal ziet als u uw huis buiten komt blijft u eveneens vaag. U zegt dat er huizen zijn en wat verder een waterkanaal. U kunt echter opnieuw geen enkel detail geven over wat u ziet (CGVS, p. 12). Gevraagd welke districten rond uw districten liggen somt u alle districten op van de provincie Laghman. De districten uit andere provincies waar Qarghayi aan grenst zoals Khogiani, Hesarak of Behsud district, vermeldt u niet (CGVS, p. 12). Tevens weet u niet welk district het dichtste bij uw eigen dorp ligt (CGVS, p. 12). Nochtans ligt Mia Khan op een 15-tal kilometer van het district Mehterlam. Wat de dichtstbijzijnde grote stad is kunt u ook niet zeggen (CGVS, p. 12). Nochtans liggen zowel Mehterlam, hoofdstad van de provincie, als Qarghayi, hoofdstad van het district, op zo'n 20 kilometer van uw dorp. U hebt geen weet van de verkiezingen die in 2014 in Afghanistan werden gehouden, noch weet u waar er kon gestemd worden in uw dorp (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt dat er in Kakas (wat een andere naam is voor uw dorp volgens uw verklaringen, CGVS, p. 16) een stemlokaal was in de school. U had voordien verklaard dat er op het moment van uw vertrek een school werd gebouwd. Er blijkt echter al een school te zijn geweest in april 2014, het moment van de verkiezingen. Was u op dat moment in uw dorp aanwezig zou hier van toch op de hoogte moeten zijn, zelfs al was u slechts 14 jaar oud. Er is gepoogd om u op elke mogelijke manier te laten vertellen over uw dorp en uw leven in dat dorp.

Uit uw antwoorden blijkt echter dat u geen enkel zicht kunt bieden op uw dorp en leven daar gedurende de eerste zestien jaar van uw leven.

Ook over uw ruimere regio komt uw kennis niet overeen met wat verwacht kan worden van iemand die er zestien jaar lang onafgebroken zou hebben gewoond. Er wordt u gevraagd of er buiten uw dorp een bekende plaats is of een plaats waar veel mensen naartoe gaan. U antwoordt hierop andermaal ontkennend. Gevraagd welke producten er op de landbouvvelden in uw dorp worden gecultiveerd antwoordt u onder meer tarwe. Gevraagd in welke periode van het jaar tarwe geoogst wordt antwoordt u dat u de maand niet kent maar dat u weet dat het op het einde van de zomer is (CGVS, p. 8). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat tarwe in uw provincie wordt geoogst in de tweede helft van mei en de eerste helft van juni, m.a.w. het begin van de zomer. Het is ongeloofwaardig dat u dit niet zou weten. U hebt immers zelf verklaard dat vooral tarwe werd verbouwd door de boeren in uw dorp (CGVS, p. 8). Bijgevolg mag logischerwijs verwacht worden dat u wel iets zou merken van de oogstperiodes in uw dorp.

Hoewel u tijdens het gehoor verschillende dorpen zelf opnoemt die in de buurt van uw dorp liggen moet u het antwoord verschillende malen schuldig blijven wanneer u geconfronteerd wordt met namen van nabijgelegen dorpen. Zo blijkt u nog nooit gehoord te hebben van Changi, Wara Gala, Cheno Kalay en Sarkando Baba (CGVS, p. 13). Dit zijn echter allemaal dorpen die in een straal van 1 à 5 kilometer van uw dorp liggen. Ook zegt u dat Zeranay dichterbij uw dorp ligt dan Gardi Kas, hetgeen niet strookt met de informatie van het CGVS (CGVS, p. 13). Het feit dat u andere dorpen wel kent doet vermoeden dat u deze ingestudeerd hebt. Deze stelling wordt verder ondersteund door het feit dat u verklaart ongeschoold te zijn en nooit uw dorp hebt verlaten maar er wel in slaagt om verschillende dorpen in volgorde te noemen. Uw verklaring hiervoor is dat u dit gehoord hebt van anderen in uw dorp (CGVS, p. 13).

In mei 2015 ging u naar het districtscentrum (DC) om uw taskara af te halen. Gevraagd welke route u nam van uw dorp naar het DC antwoordt u dat u richting Nangarhar ging. Gevraagd wat u allemaal passeerde onderweg zegt u dat het maar een gewone weg was (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe het districtshuis eruit ziet zegt u dat het een gebouw is met twee ingangen. Meer kunt u er niet over zeggen. Over de omgeving van het DC zegt u dat er landbouvvelden rond liggen en niets anders. Geconfronteerd met het feit dat u nog nooit uw dorp had verlaten en dat een reis naar het DC dus een ervaring moet zijn geweest waar u over zou moeten kunnen vertellen zegt u dat u toen nog klein was en bang was dat mensen met u zouden willen vechten (CGVS, p. 15). Uw reis naar het DC vond echter plaats enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, toen u al 15 jaar oud was.

Ten tweede zijn uw verklaringen met betrekking tot de onveiligheid in uw regio en de aanwezigheid van de taliban beperkt en ondoorleefd.

U zegt dat er enkel 's nachts taliban in uw dorp aanwezig was. U weet echter niet ze in uw dorp deden of waar ze heen gingen aangezien u 'niet zelf naar buiten ging om het ze te vragen' (CGVS, p. 16). U zegt wel dat de taliban de dorpelingen om eten en drinken kwamen vragen. Ook bij uw familie gebeurde dit. Gevraagd om hierover te vertellen antwoordt u: 'Ze kwamen bij mijn vader om geld te vragen.' (CGVS, p. 17). Meer kunt u hier niet over vertellen. Gevraagd of er nog andere dingen gebeurd zijn met de taliban in het dorp of de regio antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 17). U hebt nooit leger of politie gezien in uw regio. U weet niet of er ooit buitenlandse troepen in uw regio aanwezig waren. U weet niet of er een militaire basis in de buurt. In de zestien jaar dat u in uw dorp hebt gewoond hebt ook nooit iets gehoord van incidenten, gevechten, aanslagen, die zouden gebeurd zijn in uw regio (CGVS, p. 17). Nochtans is er in uw district een grote Amerikaanse basis FOB Gamberi genaamd. Het is ongeloofwaardig, gelet op de aanwezigheid van de militaire basis in uw district waar regelmatig aanvallen op gebeuren en gelet op uw verklaringen dat de taliban aanwezig was in uw dorp en regio, dat u geen enkel incident of gebeurtenis kunt vertellen.

Ten derde kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering bijna nooit uw huis en dorp verlaten te hebben.

Uw verklaring voor uw beperkte kennis van uw dorp en omgeving doorheen heel het gehoor is dat u niet veel buiten mocht gaan van uw ouders. U zegt dat uw moeder bang was dat u ruzie zou krijgen of zou vechten met iemand en daarom moest u van haar steeds binnen blijven (CGVS, p. 9). Een specifieke reden waarom uw moeder dit zou denken hebt u niet (CGVS, p. 9-10). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat uw moeder u zou verbieden om vaak het huis te verlaten, vooral gelet op het feit dat u een bijna volwassen man was.

Daarenboven werd tijdens het gehoor duidelijk dat u wel af en toe het huis verliet, u ging water halen, naar de moskee om les te volgen, cricket spelen met uw vrienden, etc. Uw stelling dat u nauwelijks iets weet over uw dorp omdat u altijd binnen was strookt niet met deze verklaringen (CGVS, p. 9).

Geconfronteerd hiermee zegt u dat u zich niet bezig hield met wat andere mensen deden (CGVS, p. 9). Ook zegt u dat u nooit uw dorp hebt verlaten. Ook aan deze bewering kan het CGVS geen geloof hechten. Er is immers vastgesteld dat uw bewering steeds binnen te moeten blijven niet geloofd wordt. Bijgevolg is het ook ongeloofwaardig dat u in 16 jaar tijd nooit uw dorp zou hebben verlaten, zeker aangezien er volgens u in uw dorp helemaal niets te doen is. Daarnaast was u ook de oudste zoon. Bijgevolg mag er verwacht worden dat u zou worden ingeschakeld door uw ouders om taken of boodschappen te doen. Op zijn minst is het onwaarschijnlijk dat u geen toestemming zou hebben om het dorp te verlaten. Het feit dat u geen enkele reden kunt aanbrengen waarom uw ouders u in het dorp zouden willen houden versterkt dit verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw ingediende documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Uw document van de Britse Home Office vermeldt niets over uw vader zijn herkomst in Afghanistan, enkel dat hij naar Kaboel werd teruggestuurd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24/05/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 11, 19). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker is van mening dat de motivering in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn regio van herkomst, niet kan worden gevolgd. Hij wijst er tevens op dat zijn vrees voor vervolging of nood aan subsidiaire bescherming niet ten gronde werd onderzocht.

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn profiel van minderjarige die alleen in België verblijft: "Verzoeker neemt steeds een beschermende houding aan en spreekt niet graag over de gevoeligheden uit zijn verleden." Hij wijst op het overlijden van zijn vader en moeder en het feit dat hij in Afghanistan samen met zijn oom de zorg van zijn langdurig zieke moeder op zich diende te nemen. Bijgevolg is "zijn levenswereld steeds beperkt geweest en in het licht daarvan heeft hij de vragen beantwoord van het interview".

Verzoeker heeft bovendien, buiten koranlessen, nooit scholing genoten en meent dat *“Bijkomend is het interview voor hem geen sinecure. Hij is enkel en alleen in de Koran geschoold en heeft geen algemene vorming met zich mee. Daardoor antwoordt hij niet specifiek op antwoorden maar vrij kort en keert hij zich afzijdig wanneer het te moeilijk wordt, daardoor geeft hij een onverschillige indruk.”*

Verzoeker herhaalt dat hij afkomstig is uit Miakhan in het district Qarghayi van de provincie Laghman en dat hij getuigd heeft over de conflicten in zijn regio. Hij wijst erop dat hij opgroeide in een *“constante sfeer van dreiging”*, met een beschermende en ongeneeslijk zieke moeder die ondertussen is overleden. Hij stelt dat *“over die constante dreiging werd gesproken door volwassenen. De kinderen kwamen er mee in aanraking maar werden wel beschermd”*. Hij citeert en parafraseert verder uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de aanwezigheid van de taliban. Hij voert verder aan dat uit landeninformatie blijkt dat Afghanistan een onstabiele regio is en dat de invloed van de taliban in zijn provincie van herkomst, Laghman, groot is en er talrijke conflicten zijn.

Verzoeker meent dan ook dat hij vervolging vreest omdat hij minderjarig is en Afghanistan verliet. Hij heeft een westerse levensstijl aangenomen en beschikt niet meer over een ondersteunende familie in Afghanistan, gezien zijn vader werd neergeschoten door de taliban. Hij vreest bovendien vervolging door de taliban omwille van de problemen van zijn vader en het feit dat hij zelf beschouwd werd als een verrader omdat hij niet wilde meewerken met de taliban.

Het verzoekschrift toont verder een satellietfoto van verzoekers dorp van herkomst, Miakhan, en wijst er nogmaals op dat de motivering in het verzoekschrift, dat zijn herkomst uit dit dorp ongeloofwaardig is, onjuist is. Hij stelt dat hij wel degelijk *“genuanceerde details”* over het dorp beschrijft en citeert en parafraseert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud.

Wat de omgeving betreft, meent verzoeker dat de vragen van de tolk vrij onduidelijk waren: *“immers werd eerst een omgevingsstad gevraagd en daarna nog een andere, maar lijkt de volgorde van de manier waarop ze werden vertaald verkeerd begrepen”*.

Verzoeker meent bovendien dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerd werd begrepen en dat de namen van de dorpen verkeerd werden neergeschreven: *“Immers zijn de namen van de dorpen in Afghanistan soms namen die in de volksmond worden gebruikt en andere officiële namen”*. Hij meent aldus dat er verwarring is ontstaan bij de vertaling.

Verzoeker benadrukt verder dat hij nooit meewerkte aan de landbouwactiviteiten, maar dat hij deze wel zag gebeuren. Er moet echter rekening mee worden gehouden dat verzoeker *“niet weet in welke westerse maanden de zomer valt noch dat hij hierop een deftig antwoord kan geven zonder de Afghaanse kalender hierbij te betrekken.”* Bijgevolg kan geen rekening worden gehouden met uitspraken over eventuele maanden, nu uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij moeite heeft met de Westerse kalender. Verzoeker meent aldus dat het niet redelijk is om hem, als ongeschoolde minderjarige, op basis van de Westerse kalender als ongeloofwaardig te beschouwen. Hij weet immers niet in welke maand juni valt en kent de omzetting niet, waardoor vragen over periodes niet gebruikt mogen worden bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker meent verder dat de vragen over ‘winkels’ in zijn dorp verwarrend waren, nu zijn dorp geen ‘winkels’ kent zoals deze hier gekend zijn. Hij kreeg zijn voeding en stoffen van handelaren die van dorp tot dorp trekken om hun waren te verkopen. Verzoeker meent dat dit niet betekent dat hij *“niet weet hoe aan producten te geraken”*. Er is echter geen exacte locatie daar de handelaren zich verplaatsen. Verzoeker twijfelt of de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud niet met een vooringenomen gedachte werden opgesteld.

Verzoeker voert verder aan dat hij zijn huis en de onmiddellijke omgeving van zijn dorp verliet, maar dat hij geen verre afstanden aflegde. Hij wijst erop dat uit landeninformatie blijkt dat de dorpen in de provincie Laghman landelijke gebieden zijn die afgezonderd zijn van de hoofdstad van het district, waarbij de bewoners over weinig transportmogelijkheden beschikken. Verzoeker herhaalt dat hij water diende te halen aan de pompen, thuis en soms met de oogst diende te helpen, doch dat zijn situatie zeer precair was. Hij verwijst hierbij naar het overlijden van zijn vader en de ziekte van zijn moeder en dat zij onder voogdij van zijn oom stonden. Verzoeker deed bijgevolg enkel activiteiten in zijn dorp en de bereikbare omgeving *“(te voet)”*. Bovendien dient rekening te worden gehouden met de dreiging en afpersing waarmee de bevolking te maken kreeg.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt en meent dat alle argumenten werden weerlegd in het verzoekschrift, *“minstens is er twijfel over de juiste interpretatie van het interview”*. Waar de bestreden beslissing stelt dat hij geen overtuigende verklaringen kan afleggen over conflicten met de taliban, verwijst hij naar zijn verklaringen over de moord op zijn vader en de afpersing van zijn moeder. Bovendien dient rekening te worden gehouden met de *“totale omstandigheden alsook het doel van de wet”*.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen over zijn eigen leefomgeving en minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers verklaringen over (i) zijn dorp, (ii) zijn leefomgeving, (iii) zijn reis naar het districtscentrum, (iv) de aanwezigheid van de taliban en veiligheidsincidenten in zijn dorp en (v) het feit dat hij zijn huis en dorp bijna nooit verliet in het algemeen vaag, ondoorleefd, lacunair, ingestudeerd en ongeloofwaardig overkomen.

Verzoeker tracht bovenstaande vaststellingen in de bestreden beslissing te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van ongeschoolde minderjarige. De Raad is van oordeel dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Verzoeker beperkt zijn verweer verder tot enkele blote beweringen dat hij niet graag verklaringen aflegt over zijn verleden of dat hij zich afzijdig houdt wanneer het te moeilijk wordt, doch de Raad stelt vast dat hij geen bewijs bijbrengt waaruit blijkt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing gemaakte vaststellingen.

Verzoeker wijst er verder op dat zijn leefwereld beperkt was omwille van de veiligheidssituatie in zijn regio en omdat hij voor zijn zieke moeder diende te zorgen, doch de Raad merkt op dat de bestreden beslissing reeds terecht oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij nooit zijn huis en dorp zou verlaten hebben, zodat niet kan worden aangenomen dat zijn leefwereld steeds beperkt is geweest. Verzoeker geeft thans in zijn verzoekschrift andermaal aan dat hij wel buiten het huis en in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp kwam, zodat voormeld verweer niet kan worden aanvaard als verschoningsgrond voor zijn vage verklaringen en lacunaire kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving. Verzoekers verweer dat de bevolking werd afgeperst en dat hij geen verre afstanden aflegde buiten zijn dorp omwille van een gebrek aan transportmiddelen kan hieraan evenmin afbreuk doen. De Raad merkt bovendien op dat uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zijn dorp heeft verlaten om in het districtscentrum zijn taskara op te halen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 15), hetgeen klemt met bovenstaand verweer dat hij nooit verre afstanden aflegde. De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoeker er evenmin in slaagt om gedetailleerde en doorleefde verklaringen af te leggen over zijn bezoek aan het districtscentrum. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn leefwereld steeds beperkt was, noch dat dit een verschoningsgrond kan vormen voor verzoekers vage en lacunaire verklaringen over zijn eigen leefwereld.

Gelet op het voorgaande, is de Raad aldus van oordeel dat verzoekers profiel niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving. Van verzoeker, die verklaarde dat hij van zijn geboorte tot zijn vertrek in oktober 2015 op zijn zestiende (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4, 20) in Miakhan gewoond heeft, kan dan ook weldegelijk de kennis worden verwacht waaruit blijkt dat hij zijn hele leven in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft. Uit de vaststellingen van de bestreden beslissing blijkt echter dat deze ontoereikend is.

De bestreden beslissing motiveerde immers op omstandige en pertinente wijze dat verzoeker er niet in slaagde om een doorleefde, correcte en gedetailleerde beschrijving te geven van zijn dorp. Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn dorp en leefomgeving kunnen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagde om op doorleefde wijze zijn dorp en leefomgeving te omschrijven wanneer hem hiernaar gevraagd werd.

Nochtans kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een doorleefde en gedetailleerde beschrijving zou kunnen geven van zijn dorp en leefomgeving indien hij hier daadwerkelijk van zijn geboorte tot zijn zestien jaar gewoond heeft, *quod non*. Verzoekers verweer dat er in zijn dorp geen 'winkels' zijn zoals die hier gekend zijn, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet of de bewoners van het dorp soms naar andere plaatsen gingen om spullen aan te kopen.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij de Westerse kalender niet kent en niet weet in welke maand de zomer valt, kan geen afbreuk doen aan de pertinente en terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn verklaringen over de oogsttijd van tarwe incorrect is. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat dit op het einde van de zomer gebeurde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 8), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat dit niet het geval is, gezien tarwe in het begin van de zomer geoogst wordt (Landeninformatie, stuk 19, nr. 2). De Raad merkt op dat hierbij van verzoeker geenszins kennis werd verwacht van de Westerse kalender, doch wel kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker op basis van zijn eigen ervaringen en tijdsbegrippen correcte informatie kan geven over de oogsttijden van tarwe in zijn regio. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit echter niet het geval, hetgeen verder afbreuk doet aan verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst.

Verzoeker tracht verder de vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn geografische kennis van zijn leefomgeving te verschonen door te verwijzen naar communicatieproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad wijst er echter op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden op te werpen. De Raad stelt vast dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij de tolk begreep. Verzoeker verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien dat hij de vragen had begrepen en hij noch zijn advocaat of voogd maakten gedurende het persoonlijk onderhoud enige opmerkingen met betrekking tot enige communicatie- of vertaalproblemen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 2, 21). Waar verzoeker bovendien opmerkt dat zijn verklaringen over de namen van dorpen verkeerd werden neergeschreven, wijst de Raad erop dat dit verweer geen afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker verschillende door de *protection officer* opgenoemde dorpen in zijn omgeving niet herkende (*Ibid.*, p. 13). Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen of misverstanden geen verklaring kunnen vormen voor verzoekers lacunaire geografische kennis met betrekking tot zijn nabije omgeving.

Verzoeker herhaalt verder zijn verklaringen over de aanwezigheid van de taliban in zijn dorp en voert verder aan dat *"Over die constante dreiging werd gesproken door volwassenen. De kinderen kwamen er mee in aanraking maar werden wel beschermd"*. De Raad is dan ook van oordeel dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen kan afleggen over veiligheidsincidenten in zijn dorp, temeer gezien zijn beweringen dat volwassenen hierover spraken en dat de kinderen hiermee in aanraking kwamen. Verzoekers verweer doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing, die steun vindt in het administratief dossier, dat zijn kennis over dergelijke veiligheidsincidenten lacunair is. Verzoeker toont niet aan dat hij dermate beschermend werd opgevoed dat niet van hem kan worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is, temeer gezien de bestreden beslissing terecht vaststelde dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat hij bijna nooit het huis verliet. Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij verteld heeft over de problemen van zijn ouders met de taliban doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling.

De Raad merkt op dat het motief omtrent de verkiezingen in verzoekers dorp bijkomstig en niet determinerend is. Het belet dus niet dat verzoekers kennis over zijn onmiddellijke leefomgeving als onvoldoende wordt beschouwd.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Ten eerste dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw dorp Miakhan en de omgeving ervan niet weten te overtuigen.

U wordt vooreerst gevraagd om de dossierbehandelaar rond te leiden in uw dorp. U antwoordt hierop: 'er is niets speciaals om te zien, misschien de rivier waar veel mensen in de late namiddag verzamelen. Maar voor de rest is er niets te zien.' (CGVS gehoorverslag, p. 6). Aangezien u niet kunt antwoorden op een dergelijke open vraag wordt besloten om u wat meer gerichte vragen te stellen.

Op de vraag of er plaatsen zijn waar mensen in het dorp samenkomen vermeldt u enkel het cricketveld (CGVS, p. 6). Er wordt u gevraagd om te vertellen over moskeeën, theehuizen, markten, winkels, alles wat zich in uw dorp bevindt dat geen gewoon huis is waar mensen wonen. U antwoordt hierop dat mensen van buiten het dorp groenten brengen om te verkopen en dat er een snoepwinkel is naast de moskee. Op de vraag wat u verder nog kunt vertellen antwoordt u: 'wat nog?' (CGVS, p. 6). Gevraagd waar mensen hun water gaan halen vertelt u opeens nog over twee waterpompen in uw buurt. Aangezien er blijkbaar toch nog speciale dingen zijn in uw dorp, zoals die waterpompen, wordt u gevraagd of er nog zo'n dingen zijn. U antwoordt hierop ontkennend en stelt dat er enkel stof en zand is (CGVS, p. 7). U kunt niet zeggen waar mensen in uw dorp boodschappen gingen doen. U zegt wel dat er groentehandelaren waren die naar het dorp kwamen om groenten te verkopen (CGVS, p. 8). Wanneer gevraagd wordt hoe mensen dan aan producten geraakten die niet van de landbouwwelden kwamen, vraagt u eerst wat de dossierbehandelaar bedoelt. Nadat u het voorbeeld wordt gegeven van kledij blijkt opeens dat er ook stoffenhandelaren naar het dorp kwamen, hoewel u daarover nog niets gezegd had (CGVS, p. 8). Gevraagd waar mensen hun vlees gingen halen zegt u dat u dit niet weet maar dat uw familie hun eigen dieren slachtte (CGVS, p. 8). U verklaart niet te weten of mensen in uw dorp ooit naar het districtscentrum of naar Jalalabad gingen (CGVS, p. 13). Gevraagd of er dan niemand in het dorp ooit naar andere dorpen ging om zaken aan te kopen antwoordt u: 'Misschien maar ik zat de hele dag thuis' (CGVS, p. 9). Dit is echter geen argument dat kan verklaren waarom u niet weet of mensen in uw dorpen naar andere plaatsen gingen om voorraden in te slaan, gelet op het gebrek aan winkels in uw eigen dorp. Bovendien had u reeds verklaard dat u wel degelijk vaak het huis verliet, ofwel naar de waterpomp, naar de moskee of spelen met uw vrienden. Hiermee geconfronteerd antwoordt u: 'Ik had er niets mee te maken, wat andere mensen doen, ze weten het zelf. Zaken die we zelf nodig hadden, zoals groenten enzo, ik heb gezegd dat daarvoor mensen kwamen om die te kopen' (CGVS, p. 9).

Later in het gehoor wordt nogmaals teruggekomen op uw dorp en hoe het was daar te leven. Er wordt u gezegd dat u daar zestien jaar onafgebroken hebt gewoond zonder uw dorp te verlaten dus dat u een grondige kennis zou moeten hebben van uw dorp. Er wordt u bijgevolg gevraagd om te vertellen over het dorp, wie waar woonde, bekende mensen in het dorp, dingen die gebeurd zijn enzovoort. U vertelt dat er vier a vijf jaar geleden overstromingen zijn geweest in uw dorp en dat er een tank van Amerikanen werd opgeblazen in een kanaal enkele dorpen verder (CGVS, p. 10). Gevraagd om dieper in te gaan over uw eigen dorp antwoordt u: 'in ons eigen dorp is niets gebeurd' (CGVS, p. 10). Aangezien u mogelijkerwijs de vraag verkeerd hebt begrepen wordt u uitgelegd dat de vraag niet exclusief ging over incidenten in uw dorp. De vraag ging over het dagelijks leven in uw dorp waar u altijd hebt gewoond. Er wordt u gevraagd om te vertellen over bekende mensen in het dorp, waar ze woonden, mensen die u kende, dorpszaken enzovoort. U antwoordt dat de dorpsoudsten R., Q.H. en Mullah S.K. heetten, en dat uw vader zelfstandige was. Gevraagd om verder te vertellen antwoordt u: 'Dat is alles' (CGVS, p. 10). Gevraagd of u zeker bent dat er niets meer is dat u me kunt vertellen over het dorp of de mensen die daar wonen antwoordt u ontkennend. Vervolgens wordt u gevraagd of te vertellen over dingen die u hebt meegemaakt in het dorp, plezierige herinneringen met uw vrienden bijvoorbeeld. U antwoordt: 'die drie vrienden waren mijn goede vrienden, in de buurt trok ik meestal met hen op. Soms gingen we cricket spelen ofzo. Dat is alles.' (CGVS, p. 10). Over waar u naartoe ging met uw vrienden zegt u dat zij naar uw huis kwamen of dat jullie cricket gingen spelen op het veld. Dit zijn de enige plaatsen waar jullie ooit naartoe gingen (CGVS, p. 10). Over wat u allemaal ziet als u uw huis buiten komt blijft u eveneens vaag. U zegt dat er huizen zijn en wat verder een waterkanaal. U kunt echter opnieuw geen enkel detail geven over wat u ziet (CGVS, p. 12). Gevraagd welke districten rond uw districten liggen somt u alle districten op van de provincie Laghman. De districten uit andere provincies waar Qarghayi aan grenst zoals Khogiani, Hesarak of Behsud district, vermeldt u niet (CGVS, p. 12). Tevens weet u niet welk district het dichtste bij uw eigen dorp ligt (CGVS, p. 12). Nochtans ligt Mia Khan op een 15-tal kilometer van het district Mehterlam. Wat de dichtstbijzijnde grote stad is kunt ook niet zeggen (CGVS, p. 12). Nochtans liggen zowel Mehterlam, hoofdstad van de provincie, als Qarghayi, hoofdstad van het district, op zo'n 20 kilometer van uw dorp. (...) Er is gepoogd om u op elke mogelijke manier te laten vertellen over uw dorp en uw leven in dat dorp. Uit uw antwoorden blijkt echter dat u geen enkel zicht kunt bieden op uw dorp en leven daar gedurende de eerste zestien jaar van uw leven.

Ook over uw ruimere regio komt uw kennis niet overeen met wat verwacht kan worden van iemand die er zestien jaar lang onafgebroken zou hebben gewoond. Er wordt u gevraagd of er buiten uw dorp een bekende plaats is of een plaats waar veel mensen naartoe gaan. U antwoordt hierop andermaal ontkennend. Gevraagd welke producten er op de landbouwwelden in uw dorp worden gecultiveerd antwoordt u onder meer tarwe. Gevraagd in welke periode van het jaar tarwe geoogst wordt antwoordt u dat u de maand niet kent maar dat u weet dat het op het einde van de zomer is (CGVS, p. 8).

Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat tarwe in uw provincie wordt geoogst in de tweede helft van mei en de eerste helft van juni, m.a.w. het begin van de zomer. Het is ongeloofwaardig dat u dit niet zou weten. U hebt immers zelf verklaard dat vooral tarwe werd verbouwd door de boeren in uw dorp (CGVS, p. 8). Bijgevolg mag logischerwijs verwacht worden dat u wel iets zou merken van de oogstperiodes in uw dorp.

Hoewel u tijdens het gehoor verschillende dorpen zelf opnoemt die in de buurt van uw dorp liggen moet u het antwoord verschillende malen schuldig blijven wanneer u geconfronteerd wordt met namen van nabijgelegen dorpen. Zo blijkt u nog nooit gehoord te hebben van Changi, Wara Gala, Cheno Kalay en Sarkando Baba (CGVS, p. 13). Dit zijn echter allemaal dorpen die in een straal van 1 à 5 kilometer van uw dorp liggen. Ook zegt u dat Zeranay dichterbij uw dorp ligt dan Gardi Kas, hetgeen niet strookt met de informatie van het CGVS (CGVS, p. 13). Het feit dat u andere dorpen wel kent doet vermoeden dat u deze ingestudeerd hebt. Deze stelling wordt verder ondersteund door het feit dat u verklaart ongeschoold te zijn en nooit uw dorp hebt verlaten maar er wel in slaagt om verschillende dorpen in volgorde te noemen. Uw verklaring hiervoor is dat u dit gehoord hebt van anderen in uw dorp (CGVS, p. 13).

In mei 2015 ging u naar het districtscentrum (DC) om uw taskara af te halen. Gevraagd welke route u nam van uw dorp naar het DC antwoordt u dat u richting Nangarhar ging. Gevraagd wat u allemaal passeerde onderweg zegt u dat het maar een gewone weg was (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe het districtshuis eruit ziet zegt u dat het een gebouw is met twee ingangen. Meer kunt u er niet over zeggen. Over de omgeving van het DC zegt u dat er landbouwvelden rond liggen en niets anders. Geconfronteerd met het feit dat u nog nooit uw dorp had verlaten en dat een reis naar het DC dus een ervaring moet zijn geweest waar u over zou moeten kunnen vertellen zegt u dat u toen nog klein was en bang was dat mensen met u zouden willen vechten (CGVS, p. 15). Uw reis naar het DC vond echter plaats enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, toen u al 15 jaar oud was.

Ten tweede zijn uw verklaringen met betrekking tot de onveiligheid in uw regio en de aanwezigheid van de taliban beperkt en ondoorleefd.

U zegt dat er enkel 's nachts taliban in uw dorp aanwezig was. U weet echter niet ze in uw dorp deden of waar ze heen gingen aangezien u 'niet zelf naar buiten ging om het ze te vragen' (CGVS, p. 16). U zegt wel dat de taliban de dorpelingen om eten en drinken kwamen vragen. Ook bij uw familie gebeurde dit. Gevraagd om hierover te vertellen antwoordt u: 'Ze kwamen bij mijn vader om geld te vragen.' (CGVS, p. 17). Meer kunt u hier niet over vertellen. Gevraagd of er nog andere dingen gebeurd zijn met de taliban in het dorp of de regio antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 17). U hebt nooit leger of politie gezien in uw regio. U weet niet of er ooit buitenlandse troepen in uw regio aanwezig waren. U weet niet of er een militaire basis in de buurt. In de zestien jaar dat u in uw dorp hebt gewoond hebt ook nooit iets gehoord van incidenten, gevechten, aanslagen, die zouden gebeurd zijn in uw regio (CGVS, p. 17). Nochtans is er in uw district een grote Amerikaanse basis FOB Gamberi genaamd. Het is ongeloofwaardig, gelet op de aanwezigheid van de militaire basis in uw district waar regelmatig aanvallen op gebeuren en gelet op uw verklaringen dat de taliban aanwezig was in uw dorp en regio, dat u geen enkel incident of gebeurtenis kunt vertellen.

Ten derde kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering bijna nooit uw huis en dorp verlaten te hebben.

Uw verklaring voor uw beperkte kennis van uw dorp en omgeving doorheen heel het gehoor is dat u niet veel buiten mocht gaan van uw ouders. U zegt dat uw moeder bang was dat u ruzie zou krijgen of zou vechten met iemand en daarom moest u van haar steeds binnen blijven (CGVS, p. 9). Een specifieke reden waarom uw moeder dit zou denken hebt u niet (CGVS, p. 9-10). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat uw moeder u zou verbieden om vaak het huis te verlaten, vooral gelet op het feit dat u een bijna volwassen man was. Daarenboven werd tijdens het gehoor duidelijk dat u wel af en toe het huis verliet, u ging water halen, naar de moskee om les te volgen, cricket spelen met uw vrienden, etc. Uw stelling dat u nauwelijks iets weet over uw dorp omdat u altijd binnen was strookt niet met deze verklaringen (CGVS, p. 9). Geconfronteerd hiermee zegt u dat u zich niet bezig hield met wat andere mensen deden (CGVS, p. 9). Ook zegt u dat u nooit uw dorp hebt verlaten. Ook aan deze bewering kan het CGVS geen geloof hechten. Er is immers vastgesteld dat uw bewering steeds binnen te moeten blijven niet geloofd wordt. Bijgevolg is het ook ongeloofwaardig dat u in 16 jaar tijd nooit uw dorp zou hebben verlaten, zeker aangezien er volgens u in uw dorp helemaal niets te doen is. Daarnaast was u ook de oudste zoon. Bijgevolg mag er verwacht worden dat u zou worden ingeschakeld door uw ouders om taken of boodschappen te doen.

Op zijn minst is het onwaarschijnlijk dat u geen toestemming zou hebben om het dorp te verlaten. Het feit dat u geen enkele reden kunt aanbrengen waarom uw ouders u in het dorp zouden willen houden versterkt dit verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw ingediende documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Documenten hebben immers pas waarde indien ze vergezeld zijn van geloofwaardige verklaringen, wat in casu duidelijk niet het geval is. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Uw document van de Britse Home Office vermeldt niets over uw vader zijn herkomst in Afghanistan, enkel dat hij naar Kaboel werd teruggestuurd."

De Raad herneemt, wat de neergelegde taskara betreft, ook het argument dat verzoeker, geconfronteerd met het feit dat hij nog nooit zijn dorp had verlaten en dat een reis naar het districtscentrum om zijn taksara op te halen dus een ervaring moet zijn geweest waar hij over zou moeten kunnen vertellen, verklaart dat hij toen nog klein was en bang was dat mensen met hem zouden willen vechten (CGVS-gehoorverslag, stuk 8, p. 15). Dit klemmt echter met de inhoud van de taskara, die werd afgegeven in 2015 en de reis naar het districtscentrum die verzoeker enkele maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan ondernam, toen hij (volgens zijn taskara) al zestien jaar oud was (Documenten, stuk 18, nr. 1). Verzoekers documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het relaas wat de zijn herkomst betreft niet herstellen.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Miakhan, in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen van zijn vader, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers verklaring dat zijn vader vermoord werd door de taliban. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, niet langer over een ondersteunend netwerk zou beschikken.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij na zijn aankomst in België een westerse levensstijl heeft aangenomen, toont hij niet aan dat hij omwille van zijn langdurig verblijf in België dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken of dat hij hierdoor een gegronde vrees voor vervolging heeft in Afghanistan. Het betreft immers een blote bewering die op geen enkele wijze *in concreto* wordt uitgewerkt of gestaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift op niet-gestaafde wijze naar de veiligheidssituatie in Laghman, doch gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Miakhan, in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 8, p. 2, 11, 19).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP